

Érkezett: 2015 OKT 29.

**2015. évi ... törvény
az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön
kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon
történő honosításáról**

Az államilag elismert nyelvvizsga

1. § (1) Államilag elismert nyelvvizsgának minősül az e törvény szabályai alapján akkreditált vizsgarendszer szerint, és vizsgáztatási joggal felruházott szervezet által lefolytatott, a nyelvismeret tanúsítására szolgáló nyelvvizsga.

(2) Államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kiadásának alapjául szolgáló nyelvvizsgáztatásra és az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvány kibocsátására akkreditált vizsgaközpont jogosult.

2. § (1) Nyelvvizsga természetes vagy mesterséges, élő vagy holt nyelvből tehető.

(2) A nyelvvizsga az alábbi készségeket méri:

- a) az olvasott szöveg értése,
- b) a hallott szöveg értése,
- c) az írott szöveg létrehozása,
- d) a beszédképesség,
- e) közvetítői készség.

(3) A nyelvvizsga fogyatékos személyek esetében, az esélyegyenlőség biztosítása érdekében, nem méri a (2) bekezdésben felsorolt azon készségeket, amelyekkel az adott személy fogyatékoságánál fogva nem rendelkezhet.

(4) A nyelvvizsga egynyelvű, ha a (2) bekezdés a)-d) pontjában foglalt készségeket méri, és kétnyelvű, ha (2) bekezdés a)-e) pontjában foglalt készségeket méri. Az egynyelvű nyelvvizsga kiegészítő vizsgával kétnyelvűvé tehető.

(5) A nyelvvizsga lehet:

a) fajtája szerint
aa) általános nyelvi, amennyiben a mindennapi élethelyzetekben történő idegennyelvi kommunikációhoz szükséges nyelvismeret meglétét minden készségben méri,

ab) szaknyelvi, amennyiben szakmai tevékenység során történő idegennyelvi kommunikációhoz szükséges szaknyelvi nyelvismeret meglétét minden készségben méri;

b) típusa szerint

ba) szóbeli, amennyiben a beszédértés és beszédképesség mérésére terjed ki,

bb) írásbeli, amennyiben az olvasott szöveg értésének képességére és az írásképesség mérésére terjed ki,

bc) komplex, amennyiben mind a szóbeli, mind az írásbeli készségek mérésére kiterjed.

(6) Bizonyítvány szóbeli vizsga, vagy írásbeli vizsga, valamint egy vizsgaidőszakban, ugyanannál a vizsgaközpontnál tett írásbeli és szóbeli vizsga sikeres letétele esetén adható ki. A szóbeli és írásbeli típusú vizsgabizonyítványok együttesen a komplex nyelvtudást igazoló vizsgabizonyítvánnyal lehetnek egyenértékűek, függetlenül a két vizsgacselekmény között eltelt időtől és a vizsga helyétől szolgáló vizsgaközponttól. Ugyanazon nyelvből tett részvizsga-bizonyítványok egyesíthetők. Az egyesíthető részvizsgák típusait az 1. számú melléklet tartalmazza. A különböző szintű részvizsgák az egyesíteni kívánt részvizsgák közül az alacsonyabb szintűvel egyenértékű komplex vizsgává egyesíthetők. Szaknyelvi részvizsgák csak azonos szakmai tartalom, a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvényben (a továbbiakban: Nftv.) meghatározott képzési területen belül egyesíthetők. Részvizsgák egyesítéséről, kérelemre, az Oktatási Hivatal (továbbiakban: Hivatal) hatósági bizonyítványt állít ki. A hatósági bizonyítvány csak az eredeti részvizsga-bizonyítványokkal együtt hatályos.

(6) A nyelvvizsga a 2. § (2) bekezdésében felsorolt minden nyelvi készséget teljes körűen mér, a 2. § (4) bekezdésének figyelembe vételével. Nyelvvizsga az Európa Tanács Közös Európai Referenciakeretében (a továbbiakban: KER) ajánlott hatfokozatú rendszer következő négy szintjén tehető:

a) A2 (belépőfok),

b) B1 (alapfok),

c) B2 (középfok),

d) C1 (felsőfok).

(7) A nyelvvizsgaszintek leírását a 2. számú melléklet tartalmazza.

A nyelvvizsgáztatás rendje

3. § (1) Nyelvvizsgára minden, a jelentkezés naptári évében 14. életévét betöltött személy jelentkezhet. A magyar állampolgárságú vizsgázó bármely akkreditált, a vizsgázó által választott idegen nyelvből, a nem magyar állampolgárságú vizsgázó bármely akkreditált idegen nyelvből és magyar nyelvből jelentkezhet vizsgáztatási joggal rendelkező, akkreditált vizsgaközpontnál nyelvvizsgára. A jelentkezés meghatározott fajtájú, típusú és szintű vizsgára történik. A jelentkező a vizsgaközpont bármely - a 8. § (3) bekezdése szerint működő - vizsgahelyén tehet vizsgát.

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásában idegen nyelvnek minősül minden, Magyarország hivatalos nyelvétől eltérő nyelv.

(3) A nyelvvizsgáért vizsgadíjat kell fizetni, melyet a vizsgaközpont állapít meg.

4. § (1) A nyelvvizsgáztatás az akkreditált vizsgaközpont által delegált bizottság előtt történik, amely legalább két tagból áll. Nem lehet a vizsgabizottság tagja a vizsgázónak a Polgári Törvénykönyvről szóló törvény szerinti hozzátartozója, vagy az, aki a jelentkezőnek a nyelvvizsgára történő felkészítésében részt vett. Az írásbeli vizsga feladatlapjait a vizsgaközpont az írásbeli vizsga napján juttatja el a vizsgahelyszínre. A vizsgahelyszínre zárt, biztonságos csomagolásban érkező feladatlapok kibontásáról jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyben rögzíteni kell a felbontás helyét, időpontját, a csomag (sértetlen vagy sérült, felbontott) állapotát. A vizsgázóval a vizsga eredményét a vizsgaközpontnak - a vizsgázó kérelmének megfelelően elektronikus vagy postai úton - a vizsga időpontját követően, legkésőbb harminc napon belül kell közölnie.

(2) A szóbeli nyelvvizsgáról - a nyelvvizsgázó erre irányuló bekegyezése alapján - hangfelvétel készül. A hangfelvételek megőrzésére a vizsgadolgozatok megőrzésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni. A nyelvvizsgán a vizsgázó minden egyes nyelvi teljesítményét két értékelőnek kell értékelnie. A vizsgázó, valamint a vizsgázó törvényes képviselője a vizsgázó minden nyelvvizsga-feladatát a feladatok megadásával és az értékelési útmutatóval együtt, továbbá szóbeli teljesítményének értékelését a vizsga eredményéről szóló döntés közlésétől számított tizenöt napig megtekintheti, és a vizsgázó megoldásairól kézzel írott másolatot készíthet. A másolat készítését úgy kell biztosítani, hogy az az értékelő személyes adataihoz történő hozzáférést ne tegye lehetővé. A betekintésre, valamint a nyelvvizsga-feladatok másolására adott idő nem lehet kevesebb negyvenöt percnél. A betekintési lehetőséget úgy kell biztosítani, hogy az megelőzze a felülvizsgálati kérelem benyújtásának határidejét.

(3) A vizsgaközpont a sikeres vizsgákról - a (4) bekezdésben foglalt kivétellel -, a vizsgaesemény időpontjától számított legkésőbb 60 napon belül köteles a Hivatal által a (7) bekezdés szerint kiállított vizsgabizonyítványt a vizsgázók rendelkezésére bocsátani.

(4) A vizsga eredményéről szóló döntés közlésétől számított tizenöt napon belül felülvizsgálati kérelemmel lehet élni a vizsga értékelésével kapcsolatban, továbbá jogszabálysértésre vagy az eredményszámításban mutatkozó számolási hibára történő hivatkozással. A vizsgaközpont vezetője a felülvizsgálati kérelmet megvizsgálja, és amennyiben a kérelemben foglaltakkal egyetért, a vizsgaközpont a döntését módosítja. A vizsgaközpont vezetője a felülvizsgálati kérelem beérkezését követő naptól számított tizenöt napon belül hozza meg a részletes szakmai indokolást tartalmazó döntését és erről a vizsgázót értesíti.

(5) A vizsgázó a felülvizsgálati kérelem tárgyában hozott döntés közlésétől számított tizenöt napon belül a döntés ellen a Hivatalhoz címzett, de a vizsgaközpontához benyújtott panasszal élhet jogszabálysértésre vagy az eredményszámításban mutatkozó számolási hibára történő hivatkozással. A panaszt a Hivatal bírálja el.

(6) A (4) és (5) bekezdésben szabályozott jogorvoslati eljárásokra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezésen a panaszt kell érteni. Felülvizsgálati kérelem, illetve panasz elbírálása alapján sikeresnek ítélt vizsga esetén a vizsgaközpont a vizsgabizonyítványt köteles a döntés jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül a vizsgázó rendelkezésére bocsátani.

(7) A vizsgaközpont a vizsgáról a Hivatal elektronikus felületén nyelvvizsga-anyakönyvet állít ki. A nyelvvizsga-anyakönyvet a vizsgaközpont a vizsga időpontja előtt legalább 10 nappal nyitja meg. A nyelvvizsga-anyakönyvet a vizsgaközpont folyamatosan tölti fel a vizsgára történő beosztás, a vizsgáztató és értékelő személyek és a vizsga értékelésének adataival. A vizsgázónak a vizsgára történő beosztását a vizsgaközpont legkésőbb a vizsgát megelőző 10. napon rögzíti, és erről egyidejűleg a vizsgázót értesíti. Az elektronikus nyelvvizsga-anyakönyvet a vizsga időpontjától számított legfeljebb 90 napon belül le kell zárni. Bizonyítványt a Hivatal csak teljes egészében kitöltött, szabályos nyelvvizsga-anyakönyv alapján állít ki. Ha a vizsgázó a nyelvvizsga-bizonyítványt a kiállításától számított egy éven belül nem veszi át, a vizsgaközpont a nyelvvizsga-bizonyítványt megsemmisíti. A nyelvvizsga-anyakönyv alapján a nyelvvizsga-bizonyítványról a Hivatal hatósági igazolványt ad ki a nyelvvizsga-bizonyítvány jogosítottjának kérelmére.

(8) A nyelvvizsga-bizonyítványt a kiállító vizsgaközpont határozattal visszavonja, ha megállapítja, hogy a kiállításának a feltételei nem álltak fenn, és erről értesíti a Hivatalt is. Ha a kiállító vizsgaközpont jogutód nélkül megszűnt, a jogellenesen kiállított nyelvvizsga-bizonyítványt a Hivatal vonja vissza. A nyelvvizsga-bizonyítvány visszavonására, a visszavonás tárgyában hozott döntés elleni jogorvoslatra a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvénynek a hatósági döntés visszavonására vonatkozó rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A vizsgabizonyítvány visszavonásáról szóló jogerős határozatot - indoklás nélkül - a Hivatal honlapján, valamint az oktatásért felelős miniszter által vezetett minisztérium hivatalos lapjában közzé kell tenni. A vizsgabizonyítvány érvénytelenítését az 5. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásban fel kell tüntetni. Az érvénytelenné nyilvánított bizonyítványt be kell vonni, a Hivatalnak megküldeni, amely azt megsemmisíti.

A nyelvvizsgáztatással kapcsolatos állami feladatok

5. § (1) A Hivatal nyelvvizsgáztatással kapcsolatos feladatai körében:

a) kidolgozza és közzéteszi az Akkreditációs Kézikönyvben az akkreditációhoz benyújtandó dokumentumok leírását, továbbá a nyelvtudásmérés módszertani útmutatóját,

b) felülvizsgálja a Kézikönyvet évente egyszer, szükség esetén módosítja azt,

c) elbírálja a vizsgaközpont, a vizsgahelyek, a vizsgarendszer létesítésére és a vizsgarendszer új nyelvvel, új szinttel történő bővítésére irányuló akkreditációs kérelmet, valamint a vizsgaközpont akkreditációjának megújítására vonatkozó kérelmet és

d) ellenőrzi a vizsgaközpontok működését.

(2) A Hivatal dönt első fokon az akkreditációs kérelmekről, végzi a külföldön szerzett nyelvvizsga-bizonyítványok honosítását, vezeti a nyelvvizsgák nyelvvizsga-anyakönyveinek nyilvántartását, amely a (3) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott adatok tekintetében közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül.

(3) A nyelvvizsgák nyelvvizsga-anyakönyveinek nyilvántartása tartalmazza:

a) a vizsgázó személy természetes személyazonosító adatait;

b) a nyelvvizsgára vonatkozó következő adatokat:

ba) a vizsgaközpont megnevezése,

bb) a vizsgahely megnevezése,

bc) a vizsgaidőszak megjelölése,

bd) a vizsga neve, szintje, típusa (szóbeli vagy írásbeli),

be) a vizsga helye, ideje,

bf) a vizsgáztató és a feladatjavító neve,

bg) a vizsga eredménye (sikeres vagy sikertelen),

bh) a vizsgarészenként elért pontok és

bi) a vizsgán elért pontszám az elérhető összpontszám százalékában kifejezve; valamint

c) a bizonyítványra vonatkozó adatokat:

ca) a bizonyítvány száma,

cb) a bizonyítvány státusza: betérjesztés, jóváhagyás, a nyomdába és a nyomdából érkezés időpontja.

(4) A Hivatal kezeli az akkreditációs bevételeket, amelyekből fedezi a nyelvvizsgáztatással kapcsolatos feladatainak ellátásához szükséges kiadásait.

(5) A nyelvvizsga letételét közhitelesen igazoló bizonyítványok és nyelvvizsga-anyakönyvek országosan egységes, papír alapú és elektronikus formanyomtatványát a Hivatal dolgozza ki és bocsátja a vizsgaközpontok rendelkezésére. A bizonyítványok előállításának költségeit a vizsgaközpontok viselik.

(6) A Hivatal a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat egyetértésével jelöli ki azt a nyomdát, amellyel a vizsgaközpont a vizsgabizonyítványokat elkészíttetheti.

(7) A Hivatal hivatalos megkeresésre állást foglal a nyelvvizsgával összefüggő ügyekben.

(8) A Hivatal szakmai egyeztetés céljából rendszeresen, de évente legalább kétszer összehívja az akkreditált vizsgaközpontok képviselőit.

(9) A Hivatal részt vesz a nyelvvizsgáztatás minőségének fenntartásában, fejlesztésében.

6. § (1) A Hivatal - valamint az általa kirendelt szakértő - a vizsgaközpontokat, vizsgarendszereket, vizsgahelyeket a munkaterve alapján ellenőrzi.

(2) Az ellenőrzést végző személy az ellenőrzés során

a) betekinthez a vizsgaközpont és vizsgahely szakmai működésére vonatkozó irataiba, valamint a vizsgákon felhasznált írásbeli feladatlapokba,

b) részt vehet a vizsgákon, és

c) kérdéseket tehet fel a vizsgáztatóknak.

(3) Ha a Hivatal az ellenőrzés során megállapítja, hogy az akkreditált vizsgaközpont, a vizsgarendszer egésze, illetve annak egy része vagy a vizsgahely nem felel meg a jogszabályokban és az Akkreditációs Kézikönyvben foglalt előírásoknak, a vizsgaközpontot határidő kitűzésével felhívja a jogszabálysértés megszüntetésére.

(4) A Hivatal a vizsgaközpont akkreditációját legfeljebb három hónapra felfüggeszti, ha a vizsgaközpont a felhívásban foglaltaknak határidőn belül nem tesz eleget, az ellenőrzés eredményes lefolytatását akadályozza, ismételt vagy súlyos jogszabálysértést követ el.

(5) A Hivatal az akkreditációt visszavonja a vizsga eredményére közvetlenül kiható, súlyos és ismételt szabálysértés esetén.

(6) A felfüggesztésről, illetve a visszavonásról szóló határozatban a Hivatalnak rendelkeznie kell a visszavonás, illetve a felfüggesztés miatt szükséges pénzügyi, jogi és szervezési kérdések rendezésének módjáról. Az akkreditáció felfüggesztéséről, visszavonásáról szóló jogerős határozatot a Hivatal honlapján közzé kell tenni.

7. § (1) Az 5. § (1) bekezdésében, valamint a 8. §-ban és a 9. §-ban meghatározott feladatok ellátása során szakértőként ki kell rendelni a Nyelvvizsgát Akkreditáló Testületet (a továbbiakban: Testület). A Testület legalább öt, legfeljebb kilenc tagból áll, tagjait a Hivatal a honlapján meghirdetett nyilvános pályázat útján választja ki. A pályázat lebonyolításának részleteiről és a szakértők kiválasztásának eredményéről a Hivatal a honlapján tájékoztatást ad.

(2) A Testület tagjai Magyarországon szerzett, egyetemi szintű nyelv- és irodalom szakos tanári szakképzettséget igazoló oklevéllel, illetve idegennyelv-szakos, tanári szakképzettséget igazoló mesterfokozattal, valamint a nyelvtanítás és vizsgáztatás terén legalább tízéves gyakorlattal rendelkeznek. A Hivatal elnöke a Testület tagjait és elnökét pályázat útján három évre bízza meg. A három év elteltével a pályázati kúrást meg kell ismételni. Egy személy legfeljebb ötéves időtartamra kaphat megbízást. A Hivatal elnöke felmenti a Testület tagját, illetve elnökét, amennyiben a tagsággal, illetve elnökséggel összefüggő kötelezettségeinek - neki felróható okból - nem tesz eleget.

(3) A Testület tagjainak és elnökének tevékenységével és díjazásával kapcsolatos szabályokat ügyrend rögzíti, melyet a Hivatal elnöke hagy jóvá.

A vizsgaközpontok és vizsgarendszerek akkreditálása

8. § (1) Az a vizsgaközpont akkreditálható, amely

- a) rendelkezik papír alapú vagy számítógépes nyelvvizsgák lefolytatásához szükséges tárgyi feltételekkel,
- b) vizsgarendszere megfelel az akkreditáció feltételeinek, és
- c) angol, francia, német, olasz, orosz, spanyol nyelv vizsgáztatása esetén nyelvenként legalább öt, egyéb nyelvekből legalább három nyelvvizsgáztatásra alkalmas személy vizsgáztatóként való alkalmazását igazolja.

(2) A vizsgaközpont feladatai, illetve működésére vonatkozó szabályok:

- a) minden akkreditált nyelvből, minden szinten, évente legalább egyszer hirdeti vizsgát;
- b) egy-egy készség mérésére irányuló feladat, változatlan formában, évente legfeljebb egy vizsgaalommal használható fel a beszéd-készség mérésére irányuló feladat kivételével;
- c) a vizsgák követelményrendszeréről, lebonyolításáról nyomtatott formában és elektronikus felületen folyamatosan tájékoztatja a vizsgázókat, honlapján nyelvenként és szintenként legalább egy minta-feladatsort közzétesz;

d) vizsgarendszereit folyamatosan fejleszti;

e) teljes körűen dokumentálja a vizsgával kapcsolatos eseményeket, beleértve az elektronikus nyelvvizsga-anyakönyvek vezetését és a vizsgabizonyítványok elkészíttetését is;

f) a fogyatékos személyek számára a fogyatékoságának megfelelő vizsgakörülményeket teremt, az esélyegyenlőség biztosítása érdekében;

g) képi, és évente legalább egyszer továbbképi a vizsgáztató személyeket;

h) vizsgaszabályzatában meghatározza a vizsga szabályainak megsértéséhez fűződő következményeket.

(3) A vizsgaközpont a nyelvvizsgát a vizsgaközponton kívül is megszervezheti. Ebben az esetben a központtól eltérő vizsgahelyeket szintén akkreditációs eljárás alá kell vonni az 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint. Számítógépes nyelvvizsga esetén az akkreditációs eljárás kiterjed a számítógépes környezet alkalmasságának a vizsgálatára is.

9. § (1) Az akkreditált vizsgarendszer:

a) legalább három szinten egy, az adott szintre kidolgozott nyelvvizsgálóval a négy nyelvi alapkészséget méri, és elkülönülten értékeli;

b) vizsgáinak belső érvényességét és megbízhatóságát minden vizsga alkalmával dokumentációval támasztja alá;

c) az akkreditáció iránti kérelmet benyújtó vizsgaközpont szellemi alkotása, saját fejlesztésű, eredeti és a célcsoport igényeinek megfelelő, valamint

d) értékelési rendszere illeszkedik az alkalmazott mérési eszközökhöz.

(2) Az akkreditált vizsgarendszer fogyatékos személyek esetében, az esélyegyenlőség biztosítása érdekében, nem méri a négy nyelvi alapkészségből azon készségeket, amelyekkel az adott személy fogyatékoságánál fogva nem rendelkezik.

(3) Az akkreditált vizsgarendszer új vizsganyelvvél, vizsgaszinttel bővíthető az Akkreditációs Kézikönyvben meghatározottak szerint.

(4) Ha a vizsgaközpont a vizsgarendszer bármely elemét meg kívánja változtatni, a Hivatalhoz erre irányuló kérelmet nyújt be. Ha a Hivatal a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem hoz döntést, az ügyfelet megilleti a kérelmezett jog gyakorlása.

10. § (1) Akkreditált vizsgaközpontban vizsgáztatóként az foglalkoztatható, aki a) az adott nyelvből

aa) Magyarországon szerzett,

ab) az adott nyelvet hivatalos nyelvként használó országban kiállított és Magyarországon elismert, vagy

ac) az Európai Gazdasági Térséghez tartozó országban kiállított és Magyarországon elismert egyetemi szintű nyelv- és irodalom szakos tanári, főiskolai szintű nyelv- és irodalom szakos tanári, nyelvtanári szakképzettséget igazoló oklevéllel vagy idegennyelv-szakos tanári szakképzettséget igazoló mesterfokozattal rendelkezik,

b) az oklevél kiállítását követően legalább hároméves nyelvoktatási, és a nyelvoktatás területén szerzett legalább hároméves vizsgáztatási vagy vizsgafejlesztési tapasztalatot tud igazolni, valamint

c) részt vett az adott nyelvvizsgarendszer vizsgáztatásra felkészítő tanfolyamán, amelynek a KER megismerése kötelezően része.

(2) Az (1) bekezdés c) pontja alkalmazásában az Európai Gazdasági Térséghez tartozó országnak minősül az Európai Unió tagállama és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt rendelkezéstől eltérően, azon nyelvek esetében, amelyekből Magyarországon nincs nyelvtanárképzés, vizsgáztató az lehet, aki

a) rendelkezik felsőfokú pedagógiai szakképzettséggel,

b) rendelkezik az adott nyelvből államilag elismert felsőfokú (C1 szintű) nyelvvizsgálóval, a nyelvoktatás területén szerzett legalább egyéves vizsgáztatási vagy vizsgafejlesztési és kétéves nyelvoktatási tapasztalattal, valamint

c) igazolja, hogy részt vett az adott nyelvvizsgarendszer vizsgáztatásra felkészítő tanfolyamán, amelynek a KER megismerése kötelezően része.

- (4) Szaknyelvi vizsgák esetében az (1) és (3) bekezdésben foglaltaktól eltérően vizsgáztató lehet az is, aki
- a) rendelkezik az adott nyelvet hivatalos nyelvként használó országban és az adott nyelven folyó képzésben szerzett és Magyarországon elismert, vagy Magyarországon szerzett, a szaknyelvi vizsgarendszerek megfelelő szakirányú oklevéllel,
 - b) rendelkezik államilag elismert vagy azzal egyenértékű felsőfokú általános vagy szaknyelvi nyelvvizgabizonyítvánnyal, vagy igazolja magas szintű szaknyelvi ismereteit, valamint
 - c) igazolja, hogy részt vett az adott nyelvvizsgarendszer vizsgáztatásra felkészítő tanfolyamán, amelynek a KER megismerése kötelezően része.

11. § (1) Az akkreditációs eljárás során - a vizsgaközpont és a vizsgarendszer akkreditációjának esetében is - szakértői megbízást kaphat az a személy, aki a 10. §-ban foglaltaknak megfelel, az akkreditációért folyamodó vizsgaközponttal munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban nem áll, és a vizsgarendszer kidolgozásában nem vett részt. A szakértőket a Hivatal a honlapján legalább évente egyszer meghirdetett nyilvános pályázat útján választja ki. A pályázat lebonyolításának részleteiről és a szakértők kiválasztásának eredményéről a Hivatal a honlapján tájékoztatást ad.

(2) Vizsgarendszer kiegészítése is kérelmezhető, amennyiben a vizsgaközpont akkreditált vizsgarendszerét újabb nyelvvizsgálattal kívánja kiegészíteni.

(3) Nyelvvizsga letételére jogszabály vagy belső szabályzat által kötelezett közalkalmazotti, illetve köztisztviselői kör számára, minisztériumok belső szervezeti egységei által végzett, illetve szervezett szaknyelvi nyelvvizsgák esetén, csak a nyelvvizsgarendszert, valamint a kívánt nyelveket kell akkreditáltatni. E vizsgáztatói helyek csak a kötelezett kör számára szerveznek nyelvvizsgákat. E szaknyelvi vizsgák államilag elismert szaknyelvi vizsgának minősülnek.

(4) A vizsgaközpont akkreditációja két évre szól, a jogerős akkreditációs határozatot a Hivatal a honlapján közzéteszi.

(5) A Hivatal a nyelvvizsgáztatással kapcsolatosan befolyt saját tárgyévi bevételeinek legalább 10 és legfeljebb 25%-át, a tárgyévet követő évben, a nyelvoktatás, illetve nyelvvizsgáztatás fejlesztésével kapcsolatos feladatokra fordítja.

(6) Az akkreditációs eljárás során a Hivatal a kérelem beérkezését követő naptól számított harminc napon belül dönt.

Az akkreditáció megújítása

12. § (1) Az akkreditáció megújítására irányuló eljárás a vizsgaközpont kérelmére indul. A kérelemhez mellékelni kell annak igazolását, hogy az igazgatási szolgáltatási díjat a vizsgaközpont a Hivatal számlájára befizette. A vizsgaközpont akkreditációja az akkreditáció megújítására irányuló kérelem jogerős elbírálásáig meghosszabbodik.

(2) Az akkreditáció megújítására irányuló kérelem elbírálása során a Hivatal azt vizsgálja, hogy a vizsgaközpont működése megfelel-e a jogszabályoknak és az Akkreditációs Kézikönyvnek. A kérelem vizsgálata során a Hivatal, illetve az általa kirendelt szakértő

a) áttekinti a vizsgaközpontok, vizsgarendszerek, vizsgahelyek működését,

b) betekinthez a vizsgaközpont és vizsgahely szakmai működésére vonatkozó iratokba, valamint a vizsgákon felhasznált írásbeli feladatlapokba, továbbá

c) részt vehet a vizsgákon, és kérdéseket tehetnek fel a vizsgáztatóknak.

(3) Ha a Hivatal megállapítja, hogy a vizsgaközpont és a vizsgarendszer a jogszabályoknak és az Akkreditációs Kézikönyvnek megfelelően működik, a működést újabb két évre engedélyezi.

(4) Ha az eljárás során megállapítható, hogy az akkreditált vizsgaközpont, a vizsgarendszer egésze, illetve annak egy része vagy a vizsgahely nem felel meg a jogszabályoknak vagy az Akkreditációs Kézikönyvben foglalt előírásoknak, de ennek orvoslására mód van, akkor a Hivatal a vizsgaközpontot határidő tűzésével felhívja a jogszabálysértés megszüntetésére. Ha a jogszabálysértés orvoslására nincs mód, vagy a kitűzött határidőre a jogszabálysértést a vizsgaközpont nem szünteti meg, a Hivatal az akkreditáció megújítására irányuló kérelmet elutasítja.

A külföldön kiállított nyelvvizsga-bizonyítványok honosítása

13. § (1) Honosítani külföldi nyelvvizsgaközpont egynyelvű, általános, illetve szaknyelvi típusú nyelvvizgabizonyítványát lehet.

(2) A Hivatal honosítási eljárás keretében 2000. január 1. után tett sikeres nyelvvizsgát igazoló, külföldi vizsgaszervezet által kibocsátott egynyelvű, külföldi nyelvvizsga-bizonyítványt, államilag elismert nyelvvizgabizonyítványta honosít abban az esetben, ha

a) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal rendelkezik, és a nyelvvizgabizonyítvány az akkreditációs határozat dátuma előtt Magyarországon került kiállításra;

b) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal rendelkezik, és a kérelmező a honosítandó nyelvvizsga-bizonyítványt külföldön szerezte;

c) a külföldi nyelvvizsgarendszer Magyarországon akkreditációs határozattal nem rendelkezik, de a Hivatal a külföldi vizsga követelményeinek megvizsgálása és annak a hazai követelményrendszerrel való összevetése után megállapította, és a (3) bekezdés szerint közzétette az adott külföldi vizsgaközpont nyelvvizsga-bizonyítványának honosíthatóságát.

(3) A Hivatal internetes honlapján folyamatosan tájékoztatást nyújt a külföldi vizsgaközpontok által kiadott, honosítható nyelvvizsga-bizonyítványokról.

(5) A honosítási eljárás kérelemre indul. A kérelmet a Hivatalhoz kell benyújtani. A kérelemben meg kell jelölni a nyelvvizsga honosíthatni kért szintjét, fajtáját, illetve típusát. Amennyiben a kérelmező egynyelvű bizonyítványát kétnyelvű, államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékűre kívánja honosítani, kiegészítő vizsgát tesz a (8) bekezdésben foglaltak szerint.

(6) A kérelemhez csatolni kell a külföldi nyelvvizsgabizonyítvány

a) hiteles másolatát,

b) a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány hiteles fordítását,

c) a honosítási eljárás díjának a Hivatal számlájára történt befizetésének igazolását.

(7) A Hivatal a honlapján közzéteszi azoknak a bizonyítványoknak a felsorolását, amelyek esetében nem kér hiteles fordítást.

(8) Kiegészítő vizsga előírása esetén rendelkezni kell a vizsga letételének határidejéről és a vizsgáztató nyelvvizsgaközpontról.

(9) A Hivatal a honosítási határozatban megállapítja, hogy a külföldi nyelvvizsga-bizonyítvány a kérelemben szereplő szint, fajta, illetve típus szerint Magyarországon államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékűnek minősül-e.

(10) A honosítási határozat csak az eredeti külföldi nyelvvizsga-bizonyítvánnyal együtt érvényes.

(11) A szintek besorolása a KER alapján, a Magyarországon akkreditált államilag elismert nyelvvizsgákhoz, illetve azok szintjeihez viszonyítva történik.

A nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű okiratok

14. § (1) Az idegen nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló, államilag elismert, külföldi közoktatási intézményben szerzett érettségi bizonyítvány, az államilag elismert, külföldi felsőoktatási intézményben szerzett oklevél, valamint a tudományos fokozat odaítélésére kijelölt hatóság által kiállított és hazai felsőoktatási intézmény vagy a Magyar Tudományos Akadémia által honosított okirat az oktatás, vagy a tudományos fokozatok esetében a fokozatszerzési eljárás nyelve szempontjából, államilag elismert általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg. A külföldi oklevél az elismert vagy honosított szakképzettség alapján, illetve az a külföldi bizonyítvány, amely olyan szakképesítést tanúsít, amelyet Magyarországon megszerezhető, érettségi vizsgához kötött szakképesítésként ismertek el, államilag elismert szaknyelvi, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérően, a magyarországi vagy külföldi felsőoktatási intézményben élő, vagy holt idegen nyelv szakon szerzett bölcsész, valamint élő vagy holt idegen nyelv és irodalom szakos tanári, nyelvtanári, idegennyelv-szakos mesterfokozattal rendelkező tanár, továbbá tanító szakon idegen nyelv műveltségterületen szerzett tanítói oklevél, kizárólag a tanult idegen nyelv szempontjából felel meg államilag elismert, általános, Magyarországon szerzett oklevél esetén általános, kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának. Az idegennyelv-alapszakos bölcsész idegen nyelv szakképzettséget igazoló oklevél, a szakképzettségben jelölt nyelv szempontjából felel meg államilag elismert, Magyarországon szerzett oklevél esetén általános, kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának. Az alapszakos bölcsész idegen nyelv szakirányt jelölő oklevél, a szakirányban tanult nyelv szempontjából, a képzési és kimeneti követelményekben meghatározott nyelvi kimeneti szintnek megfelelő szintű, Magyarországon szerzett oklevél esetén általános, kétnyelvű, külföldön szerzett oklevél esetén általános, egynyelvű, komplex típusú nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű.

(3) Magyarországon felsőoktatási intézményben nemzetiségi tanári, nemzetiségi tanítói, nemzetiségi óvodapedagógusi szakon megkezdett és ott befejezett tanulmányokat igazoló bizonyítvány, oklevél, az oktatási intézmény oktatási nyelve szempontjából államilag elismert, általános, kétnyelvű komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(4) A külföldön vagy Magyarországon szerzett nemzetközi érettségi bizonyítvány az oktatás nyelvén, államilag elismert általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(5) Nem magyar állampolgárok esetében, magyarországi közoktatási vagy felsőoktatási intézményben, magyar nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló érettségi bizonyítvány vagy oklevél, államilag elismert magyar, mint idegen nyelv egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(6) Az Nftv. 1. mellékletében meghatározott felsőoktatási intézményben idegen nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló oklevél - az oktatás nyelve szempontjából - államilag elismert, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(7) Sikeresen befejezett érettségi vizsga esetén az idegennyelvi érettségi vizsga, az érettségi vizsgaszabályzatról szóló 100/1997. (VI. 13.) Korm. rendeletben meghatározottak szerinti vizsgaeredménye az államilag elismert nyelvvizsgával, az elért vizsgaeredményt igazoló érettségi bizonyítvány pedig az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal egyenértékű.

(8) A szakfordító és tolmácsolás megszerzésének feltételeiről szóló 7/1986. (VI. 26.) MM rendelet, illetve a szakirányú továbbképzési rendeletek előírásai szerint, valamint miniszteri engedély alapján folytatott, és befejezett

szakfordító vagy szakfordító és tolmácsképzés befejezéséért kiállított oklevél, illetve képesítő bizonyítvány - a tanult nyelv szempontjából - államilag elismert, szaknyelvi, kétnyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg. A fordító és tolmács mesterszakos oklevél - a tanult nyelv szempontjából - államilag elismert, általános, kétnyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

(9) A magyar nyelven folytatott és befejezett tanulmányokat igazoló, államilag elismert, külföldi közoktatási intézményben szerzett érettségi bizonyítvány az adott külföldi állam hivatalos nyelve szerinti államilag elismert általános, egynyelvű, komplex típusú középfokú nyelvvizsgának felel meg. A külföldi középfokú oktatási intézményben az adott állam hivatalos nyelvén bármely kozismereti tantárgyból legalább két tanévig folytatott és eredményesen befejezett tanulmányok teljesítése az adott külföldi állam hivatalos nyelve szempontjából államilag elismert általános, egynyelvű, komplex típusú felsőfokú nyelvvizsgának felel meg.

Záró rendelkezések

15. § (1) E törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelet az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról.

(3) E törvény a hatálybalépését megelőzően kibocsátott nyelvvizsga-bizonyítványok érvényességét nem érinti.

(4) E törvény 8. § (3) bekezdése nem érinti azon vizsgahelyek működését, amelyekre a vizsgaközpont már engedélyt kapott.

(5) E törvény a hatálybalépését megelőzően, az idegennyelv-tudás igazolására rendszeresített állami nyelvvizsgálóról szóló 3/1980. (X. 25.) MM rendelet alapján kiállított nyelvvizsga-bizonyítványok és azzal egyenértékű okiratok hatályosságát nem érinti.

1. számú melléklet a 2015. évi ... törvényhez

Egyesíthető részvizsgák típusai	Egyenértékű vizsgatípus
Általános egynyelvű szóbeli és Általános egynyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű szóbeli és Általános kétnyelvű írásbeli	Általános kétnyelvű komplex
Általános egynyelvű szóbeli és Általános kétnyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű írásbeli és Általános kétnyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi egynyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű írásbeli és Szaknyelvi egynyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Általános kétnyelvű komplex
Általános kétnyelvű írásbeli és Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli	Általános kétnyelvű komplex
Általános egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános egynyelvű írásbeli és Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű szóbeli és Szaknyelvi egynyelvű írásbeli	Általános egynyelvű komplex
Általános kétnyelvű írásbeli és Szaknyelvi egynyelvű szóbeli	Általános egynyelvű komplex
Szaknyelvi egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi egynyelvű írásbeli	Szaknyelvi egynyelvű komplex
Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Szaknyelvi kétnyelvű komplex
Szaknyelvi egynyelvű szóbeli és Szaknyelvi kétnyelvű írásbeli	Szaknyelvi egynyelvű komplex
Szaknyelvi egynyelvű írásbeli és Szaknyelvi kétnyelvű szóbeli	Szaknyelvi egynyelvű komplex

2. számú melléklet a 2015. évi ... törvényhez

1. Belépőfokú (A2 szintű) nyelvtudást mérő vizsga

1.1. Az A2 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élethelyzetekben, a szakmai tevékenység során előforduló egyszerű, személyes léttérrel kapcsolatos idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

1.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek és kompetenciák vizsgálatára irányul:

a) A nyelvhasználó megérti a leggyakrabban előforduló szókincset, ha a számára legközvetlenebb személyes dolgokról (különösen a személyéről, a családról, a vásárlásról, a közvetlen környezetről vagy a munkáról) van szó. Megérti a rövid, világos és egyszerű üzenetek és bejelentések lényegét.

b) A nyelvhasználó képes nagyon egyszerű kommunikációra, amely során valamely ismert témáról vagy cselekvésről információt cserél valakivel, egyszerű fogalmazásmóddal beszélni tud életkörülményeiről. Általában nem ért meg annyit, hogy folyamatosan részt tudjon venni a társalgásban.

c) A nyelvhasználó megtalál bizonyos információkat rövid, egyszerű, hétköznapi szövegekben (pl. hirdetések, prospektusok vagy menürend), és képes megérteni a rövid, egyszerű magánleveleket.

d) A nyelvhasználó képes megírni rövid és egyszerű magánleveleket, feljegyzéseket, üzeneteket, amelyek a közvetlen szükségletekre vonatkoznak.

e) A nyelvhasználó ismeri a célnyelvű beszédközösség legelemibb mindennapi kommunikációs és kulturális szokásait, amelyek a számára legközvetlenebb témákhoz (különösen a családhoz, a közvetlen környezethez vagy a munkához) kapcsolódnak.

f) Kétnyelvű vizsgák esetén a nyelvhasználó képes összefoglalni a rövid és egyszerű célnyelvi szövegek lényegét magyarul, képes közvetíteni a rövid és egyszerű magyar szövegek kulcsinformációit a célnyelven.

2. Alapfokú (B1 szintű) nyelvtudást mérő vizsga

2.1. A B1 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élethelyzetekben, a szakmai tevékenység során előforduló egyszerű, idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

2.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek és kompetenciák vizsgálatára irányul:

a) A nyelvhasználó megérti az olyan lassú és világos köznyelvi beszédet, amely jól ismert témákról (különösen a családról, az otthonról, a szabadidőről, a munkahelyről) szól; apróbb félreértések még gyakoriak; tempóváltásnál problémák adódhatnak.

b) A nyelvhasználó reagál a hozzá intézett beszédre, nem veszíti el a társalgás fonalát. Képes kifejezni elemi igényeit, de időnként pontatlanul beszél, elég sok szünettel.

c) A nyelvhasználó megérti az egyszerű írásos szövegeket, mert aktív szókincsén túlmenően rendelkezik arányos, passzív szókincssel, valamint ismeri a célnyelv alapvető szerkezeit.

d) A nyelvhasználó képes a számára ismerős témákban egyszerű szöveget létrehozni és írásban rögzíteni.

e) A nyelvhasználó ismeri a célnyelvű beszédközösség legelemibb mindennapi kommunikációs és kulturális szokásait, konvencióit.

f) Kétnyelvű vizsgák esetén a nyelvhasználó képes egyszerű célnyelvű szövegek magyar nyelvű fordítására vagy magyar szövegek viszonylag pontos, célnyelvű közvetítésére; utóbbi tartalmazhat alaki, nyelvtani, lexikai hibákat, de súlyos információs hibát nem.

3. Középfokú (B2 szintű) nyelvtudást mérő vizsga követelményei

3.1. A B2 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élet, a szakmai tevékenység során előforduló, az önálló idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

3.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek, és kompetenciák vizsgálatára irányul:

a) A nyelvhasználó megérti a szóbeli kommunikáció lényegét, jellegét, de előfordulhatnak olyan lényegtelen részletek, amelyeket nem ért meg pontosan; ezen képességét a gyakori társalgási témákon túlmenően, szakterületének megfelelő szaknyelvi témákban is képes érvényesíteni.

b) A nyelvhasználó képes folyamatos, változatos és természetes interakcióba lépni anyanyelvű partnerrel is, nem kell a szavakat keresgélnie; kerüli azonban az elvontabb lexikai síkokat, beszéde nem idiomatikus.

c) A nyelvhasználó összetettebb és elvontabb írott szövegeket is megért, durva félreértés nem fordul elő.

d) A nyelvhasználó képes világos és részletekbe menő szöveget alkotni, véleményét kifejezni, egyszerűen érvelni, valamint elemzéseket folytatni gyakori általános vagy számára ismert szakmai témakörökben; nyelvhasználata azonban tartalmazhat stilisztikai hibákat, a nyelvi megfogalmazás időnként lehet akadozó.

e) A nyelvhasználó ismeri a célnyelvű beszédközösség legfontosabb mindennapi kommunikációs és kulturális szokásait, konvencióit.

f) Kétnyelvű vizsga esetén a nyelvhasználó közvetíti az összetettebb és elvontabb általános és szakmai szövegeket; magyarra fordításai, tömörítései gyakorlottságról és stílusérzékről tanúskodnak; célnyelvű fordításai, tömörítései, amelyek nyelvtanilag és legtöbbször lexikailag is helyesek, gyakran tartalmazhatnak stilisztikai hibákat, a szokásos kifejezés helyett körülírásokat.

4. Felsőfokú (C1 szintű) nyelvtudást mérő vizsga követelményei

4.1. A C1 szintű nyelvtudást mérő nyelvvizsgán a mindennapi élethelyzetekben, a szakmai tevékenység során előforduló tetszőleges, és teljes idegen nyelvi kommunikációhoz szükséges biztonságos, a célnyelv teljes eszköztárát általában helyesen alkalmazó idegennyelv-ismeret meglétét kell felmérni.

4.2. A vizsga az alábbi nyelvi készségek, és kompetenciák vizsgálatára irányul:

a) A nyelvhasználó egészében és részleteiben is megért igényes, változatos és hosszú szóbeli megnyilatkozásokat is, amely feltételezi a rejtett jelentéstartalmak megértését is.

b) A nyelvhasználó folyamatosan, jól tagoltan, zavaró akcentus nélkül, pontos hangsúlyokkal és többnyire helyes intonációval beszél; a célnyelvre jellemző bonyolultabb szerkezeteket, állandósult szókapcsolatokat természetes ritmusban használja; elvontabb témákról is folyamatosan, ha nem is szakszerűen társalog.

c) A nyelvhasználó szövegértése változatos témájú és stílusú írott szövegek esetén is magabiztos, felismeri a lényeges stílusjegyeket.

d) A nyelvhasználó képes általános, szakmai vagy tanulmányi célokból világos, részletes, jól szerkesztett gyakorlatilag hibamentes szöveget alkotni, amely a célnyelv szellemének megfelel.

e) A nyelvhasználó ismeri az irodalmi köznyelvet, felismeri a nem-standard nyelvváltozatokat és jártassága segítségével képes betartani a célnyelv nyelvi-kulturális szokásait, konvencióit.

f) Kétnyelvű vizsga esetén a nyelvhasználó az eredeti szöveg információs tartalmát maradéktalanul, stilisztikailag helyesen adja vissza; célnyelvű fordítás, tömörítés készítése esetén a célnyelv nyelvi-kulturális normáinak megfelelően, világos és gördülékeny stílusban közvetíti.

INDOKOLÁS

A nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 87/2015. (IV. 9.) Korm. rendelet [a továbbiakban Korm. rendelet] 62. § (1) bekezdése értelmében „A fogyatékossgal élő hallgató kérelmére a felsőoktatási intézménynek a tanterv előírásaitól részben vagy egészében eltérő követelményeket kell megállapítania, illetve - figyelemmel az Nftv. 49. § (8) bekezdésére - azok teljesítésétől el kell tekintenie a (2)-(7) bekezdésben foglalt kedvezmények közül legalább egy, szükség szerint több kedvezmény biztosításával, ha a fogyatékossgot igazoló szakvélemény megállapításai alapján kedvezmény, illetve mentesség biztosítható a hallgató számára.” A Korm. rendelet 62. § (3) bekezdése szerint „Hallássérült (süket, nagyothalló) hallgató esetében alkalmazható kedvezmények:

a) a gyakorlati követelmények teljesítése alóli részleges vagy teljes felmentés, illetve annak más formában történő teljesítése,

b) a szóbeli vizsga írásbelivel történő helyettesítése, szóbeli vizsgáztatás során - hallgatói igény esetén - jelnyelvi vagy orális tolmács biztosítása,

c) mentesítés a nyelvvizsga vagy annak egy része, illetve szintje alól.”

A Korm. rendelet értelmében tehát a hallássérült egyetemi illetve főiskolai hallgató mentességet kaphat a nyelvvizsga vagy annak egy része alól. Sok középiskolai hallgató azonban éppen a nyelvvizsgáért járó többletpontok hiánya miatt el sem jut a felsőoktatásba.

Szabó Máté az állampolgári jogok egykori országgyűlési biztosa 2009-ben kifejtett véleménye szerint sérti az egyenjogúságot, ha a fogyatékossgal élő embert csak formálisan kezelik egyenlőként. Egy hallássérült diák panaszának vizsgálata után Szabó Máté megállapította, hogy olyan módosításokra van szükség, ami lehetővé teszi, hogy a különböző fogyatékossgokkal élők is nyelvvizsgát tehesse. E módosítások azonban mind a mai napig nem történtek meg.

Hallássérült diákok többször is sikertelenül próbálták letenni a nyelvvizsgát, mert a beszédértés felmérésére szolgáló résznél nem értették a magnóról lejátszott szöveget.

Szabó Máté szerint az állam nem teljesítette – egyébiránt mind a mai napig – az Alkotmányban, az ENSZ Egyezményben és a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló törvényben meghatározott kötelezettségét.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény [a továbbiakban Etv.] preambuluma a törvény megalkotásának indokait az alábbiakban foglalta össze: a fogyatékos emberek hátrányainak enyhítése, esélyegyenlőségük megalapozása, illetve a társadalom szemléletmódjának alakítása. Az Etv. 1. §-a szerint a törvény célja a fogyatékos személyek esélyegyenlőségének, önálló életvitelének és a társadalmi életben való aktív részvételének biztosítása.

Az Etv-ben foglalt célok megvalósítása, valamint a Korm. rendeletben foglalt kedvezmények érvényre juttatása érdekében szükséges a nyelvvizsgáztatás során annak biztosítása, hogy a fogyatékos személyeknek ne kelljen olyan készségről számot adniuk, amelyekkel fogyatékossguknál fogva objektíve nem rendelkezhetnek.

A kérdéskör tárgyi súlya indokolja a szabályozás törvényi szintre emelését, és a jelenleg hatályos az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 137/2008. (V. 16.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezését.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

Az 1. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 2. §-hoz

A jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletehöz képest a javaslat – az általános indokolásban kifejtett okok alapján – akként módosítja a szabályozást, hogy a nyelvvizsga fogyatékos személyek esetében nem méri azon készségeket, amelyekkel az adott személy fogyatékoságánál fogva nem rendelkezik.

A 3. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 4. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

Az 5. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 6. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 7. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 8. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 9. §-hoz

A jelenleg hatályban lévő Korm. rendelethez képest a javaslat – az általános indokolásban kifejtett okok alapján – akként módosítja a szabályozást, hogy az akkreditált vizsgarendszer fogyatékos személyek esetében nem méri a négy nyelvi alapkészségből azon készségeket, amelyekkel az adott személy fogyatékoságánál fogva nem rendelkezik.

A 10. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 11. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 12. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 13. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 14. §-hoz

Az általános indokolásban kifejtett okok alapján indokolt a szabályozás törvényi szintre emelése, a szabályozás azonban érdemben nem változik a jelenleg hatályban lévő Korm. rendeletben foglaltakhoz képest.

A 15. §-hoz

Hatályba léptető rendelkezés.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

dr. Kövér László
az Országgyűlés elnöke
részére

helyben

tárgy: törvényjavaslat

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése, valamint az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 31. §-a alapján *az idegennyelv-tudást igazoló államilag elismert nyelvvizsgáztatásról és a külföldön kiállított, idegennyelv-tudást igazoló nyelvvizsga-bizonyítványok Magyarországon történő honosításáról szóló 2015. évi ... törvény* címmel a mellékelten csatolt

törvényjavaslatot

terjesztem elő.

Budapest, 2015. október 29.

Tisztelettel:

Kész Zoltán

független országgyűlési képviselő